

МАРТИН ЛОПЕС-ВЕГА

АВТОМАТ

Превод от испански: Рада Панчовска, 2008

chitanka.info

Отново идва, с все същата износена дреха,
нощта. Както е всеки ден, по същото време,
тя влиза в кафенето и сядва пред прозорците.
Гледката на движещите се хора утешава:
носи илюзията, че е възможна
различна съдба, по-висша,
различна самота. Сервитьорът
я е попитал небрежно
какво ще поръча — добре го знае,
сцената е повтаряща се. Тя сега
разкъсва пакетчето захар, оставя да снежат
съмненията ѝ
над черната бездна на вечерта без дъно.
(На една съседна маса
момиченце разпокъсва кукла,
изучава начина да се дешифрира
неточната механика на чувствата).
Сега разбърква разсеяно кафето,
мислейки за нещо друго, или без да мисли,
оставяйки въпросите да кацнат
като бавни и неумолими къдели сняг
на хладната земя на сърцето ѝ. Вижте я:
без съмнение е тъжна. Навярно мисли,
кой знае, за някои неизбежни семейни дела,
може би за някой отказ,
който не се е нуждаел от думи за казване, може би
е прекарала следобедна сама,
вървейки по улици, фпенетични от хора,
или в парк, където деца и влюбени двойки
са изграждали миража на щастието
и сега, еднакво сама, прави преглед на живота си,
мери на кантара нееднаквите дни.
Веднага ще погледне заобикалящото я,
търсейки незабелязано една разсеяност,
едно ненужно бягство. И напразно

*ще се опита да изчезне във водовъртежа,
който лъжичката е започнала да образува
в центъра на чашата с кафе.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.